

Sygn. akt IV Cz 265/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Wanda Dumanowska (spr.)

Sędziowie: SO Jastrzębski Andrzej

SO Mariusz Struski

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2013r., w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi wierzycielki małoletniej W. S. na bezczynność Komornika przy Sądzie Rejonowym w Słupsku Sławomira Bartkowskiego w sprawie Km 1578/12, polegającą na niesporządzeniu planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji

z udziałem dłużnika T. S. (1) (wierzyciela w sprawie Km 1578/12)

na skutek zażalenia wierzycielki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku

z dnia 15 marca 2013 r., w sprawie IX Co 6161/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku oddalił skargę wierzycielki na wadliwy podział sumy uzyskanej z egzekucji dokonanej w sprawie Km 1578/12 przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w Słupsku Sławomira Bartkowskiego w sprawie Km 1578/12, stwierdzając, iż brak przedmiotu skargi. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd wskazał, że w oparciu o akta spraw egzekucyjnych, prowadzonych przeciwko dłużnikowi T. S. (2), w tym sprawy Km 1578/12, w którym dokonano zajęcia wierzytelności przysługującej dłużnikowi skarżącej, nie sporządzono planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji, bowiem jest ona bezskuteczna.

Powyższe postanowienie zaskarżyła przedstawicielka ustawowa małoletniej wierzycielki, precyzując, iż skarży bezczynność Komornik, który zobowiązany był plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji a zaniechał tej czynności, czym naruszył art. 1023 § 2 i 1025 kpc. Sądowi skarżąca zarzuciła również niezastosowanie art. 759 § 2 kpc. W konkluzji wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania albo o jego zmianę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 767 § 1 kpc stanowi, iż na czynności komornika przysługuje skarga do sądu. Zgodnie ze zdaniem 2 tego paragrafu skarga taka przysługuje także w wypadku zaniechania przez komornika dokonania czynności.

W doktrynie przez „zaniechanie” rozumie się zaniechanie dokonania dodatkowych czynności w toku już wszczętej egzekucji, których należy dokonać w celu zabezpieczenia praw stron lub osób trzecich, np. niespełnienie obowiązku dokonania zajęcia w toku egzekucji wszczętej na rzecz osób uprawnionych do alimentacji (art. 1086 kpc w zw. Z art. 1073 § 2 kpc), czy nieustanowienie dozorczy w okolicznościach objętych hipotezą art. 855 § 1 kpc itp. Użyty w art. 767 § 1 zd. 2 kpc termin „zaniechanie” nie obejmuje pojęcia beczynności prowadzącej do przewlekłości postępowania, na którą nie przysługuje ani skarga na czynności komornika ale skarga z ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

Tym samym rozpoznając skargę wierzycielki, wobec jej sprecyzowania w uzasadnieniu zażalenia, należało ustalić, mając na uwadze stan postępowania egzekucyjnego, czy Komornik był zobowiązany do podjęcia konkretnej czynności.

Z analizy akt postępowań egzekucyjnych prowadzonych przez Komornika przeciwko dłużnikowi T. S. (2), który jest dłużnikiem wierzycielki, w szczególności akt Km 1578/12, wynika, iż egzekucja jest bezskuteczna. Odpowiedź tej treści została udzielona przez Komornika Sławomira Bartkowskiego w dniu 11 października 2012r., w odpowiedzi na zajęcie wierzytelności z dnia 8 października 2012r., dokonane w sprawie Kmp 63/12, wszczętej z wniosku wierzycielki przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Miastku Ireneusza Kowalskiego. Zatem Komornik, prowadzący postępowanie w sprawie Km 1578/12 nie mógł sporządzić planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji ani przekazać wyegzekwowanej kwoty wierzycielce z uwzględnieniem jej pierwszeństwa.

Podzielając zatem teoretyczne wywody prawne, zawarte w uzasadnieniu zażalenia, przyznać należy słuszność stanowisku Sądu I-ej instancji, który przyjął, że skargę należy oddalić z powodu braku przedmiotu skargi. Ustalając, że postępowanie Komornika było prawidłowe, stwierdzić należy, iż Komornik nie zaniechał dokonania czynności, do której podjęcia był zobowiązany. Zgodnie bowiem z art. 1023 § 1 kpc podział sumy uzyskanej z egzekucji jest ostatnim etapem egzekucji świadczenia pieniężnego, w którym następuje wydzielenie na rzecz wierzycieli sum uzyskanych w wyniku spieniężenia majątku dłużnika. Skoro egzekucja w sprawie Km 1578/12 jest bezskuteczna nie doszło do uzyskania z niej sumy podlegającej podziałowi i nie powstał, po stronie Komornika, obowiązek sporządzenia planu podziału.

W pozostałym zakresie zażalenie dotyczy obowiązku wydania Komornikowi przez Sąd z urzędu zarządzeń na podstawie art. 759 § 2 kpc. Przepis ten określa stosunek sądu do komornika i stanowi podstawę do nadzoru sądu nad komornikiem. Nadzór ten, obok nadzoru realizowanego za pomocą środków zaskarżenia - skargi na czynności komornika przewidzianej w art. 767 kpc, stanowi instrument służący do poprawiania czynności egzekucyjnych pozostających w sprzeczności z przepisami egzekucyjnymi. Upoważnia sąd do wydawania komornikowi z urzędu zarządzeń zmierzających do należytego wykonania egzekucji we wszystkich sytuacjach.

Przewidziany w art. 759 § 2 kpc nadzór sądu nad postępowaniem egzekucyjnym dotyczyć może, jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 12 marca 1975r., III CRN 456/74, nie tylko strony formalnej i merytorycznej, przy czym powinien zmierzać do należytego zagwarantowania i ochrony praw nie tylko wierzyciela ale i wszystkich uczestników tego postępowania (OSP z 1976r., poz. 8). Jednak Sąd nie może nakazać Komornikowi dokonania czynności, której zgodnie z prawem nie może dokonać.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na mocy art 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji.